

KANNANOTTOPYYNTÖ 12.2.2018

Kela

Lakiyksikön vammaisetuusryhmä

Vammaisetuusryhmä

vatu.palveluntuottajat@kela.fi

ASIA

Puhevamma-alan järjestöjen kannanotto Kelan vammaisten henkilöiden tulkkauspalvelun järjestämiseen esitettyyn menettelytapaan (kannanottopyyntö 12.2.2018)

YLEISTÄ

Tämän puhevammaisten tulkkauspalveluun liittyvän kannanoton ovat laatineet Aivoliitto ry, Autismi- ja Aspergerliitto ry, FDUV rf, Suomen CP-liitto ry ja Kehitysvammaliitto ry.

VASTAUKSET KELAN KANNANOTON KYSYMYKSIIN

1.A. Mikä on näkemyksenne siihen, ovatko Kelan tulkeille kilpailutuksen yhteydessä asettamat vähimmäisvaatimukset perusteltuja? 1B.Tulisoiko tulkkien koulutus/osaamisvaatimuksilla olla merkitystä asiakkaan tulkkauspalvelua järjestettääessä?

1.A. Kyllä ovat perusteltuja. 1.B. Kyllä, koulutuksella on merkitystä palvelun järjestämiseen. On myös tärkeää, että tulkkauspalvelut rajataisiin hankintalain soveltamisalan ulkopuolelle.

Perustelut kysymykseen:

Koulutus mahdollistaa tulkille toimimisen useamman erilaisen asiakkaan kanssa sekä myös ammattitaidon tulkata asiakasta **eettisesti** oikein (<http://www.puhevammaistentulkit.fi/eettiset-saannot2/>). Ammattitutkinto ja siihen liittyvien eettisten sääntöjen noudattaminen on tärkeää erityisesti niiden henkilöiden kohdalla, jotka ovat haavoittuvassa asemassa puhevammaisuuden, sosiaalisten taitojen puutteiden tai kognitiivisten haasteiden vuoksi. Vaaranan on, että heidän viestejään mitätöidään, ohitetaan tai muutetaan tai heidän mielipiteisiinsä yritetään vaikuttaa joko tietoisesti tai tiedostamatta. Eettiset ohjeet suojaavat paitsi puhevammaista asiakasta myös tulkkia tilanteelta, jotka ovat ristiriidassa hänen ammattitaitonsa kanssa.

Puhevammaisten tulkkien kohdalla erikoisammattitutkinto on mielestämme riittävä pohja tulkkina toimimiseen, jota kokemus syventää. EAT-tutkinnon painotus sen sijaan tulisi kilpailutuksessa olla samalla tasolla kuin AMK-tutkinnossa.

Tulkkauspalvelu ei hyödytä asiakasta, jos tulkki ei osaa asiakkaan kommunikointikeinoa eikä tunne hänen yksilöllistä tapaansa viestiä. Ammattitutkinto yhdessä työkokemuksen kanssa muodostavat perustan hyvälle tulkaukselle, mutta yhtä oleellista on yhteistyö asiakkaan ja

tulkin välillä. Asiakkaan itsemääräämisoikeus voi toteutua vain silloin, kun hänen viestinsä tulkataan oikein ja hän saa tulkin sitä tarvitessaan.

2. Miten ylipäänsä näette tilanteen, jossa asiakas voisi tulkkauspalaivelain 10 §:n vedoten **halutessaan valita tulkin**, jolla ei ole koulutusta/osaamista kyseisen asiakasryhmän erityisistä menetelmistä? Mitä seurausia tästä voisi näkemyksenne mukaan olla?

Puhevammaiset ihmiset ovat hyvin heterogeeninen asiakasryhmä. Osa heistä kommunikoi epäselvällä puheella, osa kirjoittamalla, osa tuottamalla viestin tukiviittomia tai kuvia käyttäen ja osa ilmaisee itseään ilmeillä, eleillä, ääntelyllä ja yksittäisillä äänteillä. Osa asiakkaista tarvitsee tulkilta selkeästi enemmän tukea viestin tuottamiseen ja muodostamiseen. Alan tutkinto ei yksin takaa sitä, että jokainen tulkki osaisi tulkata kaikkia puhevammaisia ihmisiä. Vaikka koulutus sisältää opetusta eri asiakasryhmien tulkkaukseen liittyvistä erityispiirteistä, vain perehtymällä kunkin asiakkaan kommunikointikeinoihin, tulkki pystyy vastaamaan asiakkaan tulkkaustarpeisiin. Tämä edellyttää riittävästi aikaa perehtymiseen. Perehdyttäjänä voisi toimia asiakkaan tunteva toinen tulkki, silloin kun se on mahdollista. Läheiset saattavat kokea raskaana tulkkien jatkuvan perehdyttämisen.

Katsomme, että *joissakin yksittäisissä, vaativaa kommunikointitaitoa tarvittavissa tapauksissa tulkkina voi toimia myös muu kuin em. ammattitaitovaatimukset omaava tulkki*, jos asiakas sitä pyytää ja jos ammattitaitoisen, hänen kommunikointitapaansa perehtyneen tulkin järjestäminen on *kohtuuttoman vaikeaa tai mahdotonta ja puhevammainen henkilö jäisi ilman tulkisia ja tulkkauspalavelua*. Kelan tulisi tuolloin soveltaa suorahankintaa, kun tilanne asiakkaan kannalta täytyy hankintalain 110 §:n mukaiset kriteerit eli ”palvelun tarjoajan vaihtaminen olisi ilmeisen kohtutonta tai erityisen epätarkoituksenmukaista asiakkaan kannalta merkittävän hoito- tai asiakassuhteen turvaamiseksi”. Samalla tulisi kuitenkin käynnistää asiakkaan nimeämän ammattitaitoisen tulkin perehdyttäminen hänen kommunikointitapaansa, jotta asiakkaan tulkkilistalla olisi myös ammattitaitovaatimukset omaavia tulkkeja.

3. Voidaanko tulkkauspalaivelun asiakkaan mahdollisuus osallistumiseen ja tiedonvälitykseen sekä vuorovaikutukseen toisten ihmisten kanssa turvata, mikäli tulkilla ei ole riittävää osaamista kyseisen asiakkaan vammaryhmän erityisistä menetelmistä?

Asiakkaan mahdollisuutta osallistumiseen ja tiedonvälitykseen sekä vuorovaikutukseen toisten ihmisten kanssa ei toisaalta myöskään voida turvata sillä, että hänellä on muodollisesti pätevä tulkki, joka ei kuitenkaan pysty täytämään asiakkaan tulkkaustarpeita. Tulkkauspalaivelun käyttö saattaa tiettyjen asiakkaiden kannalta olla mielekästä vain silloin, kun hänellä on riittävän pitkäaikainen ja luottamuksellinen tulkkisuhde.

Asiakkaan diagnoosi ei kerro hänen toimintakyvystään vaikkakin antaa viitteitä siitä, miten vamma voi vaikuttaa kommunikointiin, muistiin, aloitteellisuuteen, vireystilaan jne. On puhevammaisia tai kuurosokeita asiakkaita, joiden kommunikointitapa on erittäin yksilöllinen, vaativa ja edellyttää asiakkaan ja tulkin välistä luottamusta. Luottamuksen syntyminen voi kestää pitkäänkin. Yksittäisen asiakkaan kannalta tulkkaussa on merkityksellistä vain se, osaako tulkki tulkata juuri hänen viestejään eettisten periaatteiden mukaisesti. *Katsomme että, tulkkauspalavelu on taattava kaikille asiakkaille, jotka sitä tarvitsevat*. Tällöin asiakkaan toivomus tulkin suhteen on asetettava etusijalle siinäkin tapauksessa, että kyseinen tulkki ei täytä koulutukseen ja kokemukseen liittyviä vähimmäisvaatimuksia. *Asiakkaan oman oikeusturvan kannalta hänellä tulisi kuitenkin olla*

määräajan sisällä käytössään useampi perehdytetty tulkki, joiden muiden kohdalla Kelan vähimmäisvaatimukset täytyisivät.

4. Miten tulkin näkökulmasta näyttää tilanne, jossa tulkin jatkossa edellytettäisiin tulkkaavan sellaiselle asiakkaalle, jonka vammaryhmän edellyttämää koulutusta tulkilla ei ole?

Entä onko esimerkiksi tulkien ammattieettisillä säännöillä näkemyksenne mukaan jotain merkitystä tässä tilanteessa?

Tulkkaamista auttaa asiakkaan vammaisuuteen liittyvä osaaminen. Esimerkiksi tietotaito autismin kirjosta, afasian oirekuvalta, kehitysvammaisuuden esteistä ja syistä tai etenevän sairauden vaikutuksista muistiin ja aloitteiden tekemiseen ja sitä kautta kommunikointiin auttavat tulkia ymmärtämään mistä kommunikoinnin haasteet johtuvat tai millaista tukea henkilö tarvitsee kommunikoinnin ja vuorovaikutuksen tueksi.

Ja tulkin eettisten periaatteiden mukaan tulkki ei voi ottaa asiakkaakseen henkilöä, jonka kommunikointikeinot ovat hänelle aivan vieraat, esimerkiksi puhevammaisten tulkki ei voi ottaa viittomakielistä asiakasta, jos hän ei hallitse viittomakieltä.

Helsingissä 23.2.2018

Kehitysvammaliitto ry

Marianna Ohtonen	Eija Roisko
toiminnanjohtaja	Tikoteekin kehittämispäällikkö

Aivoliitto ry

Tiina Viljanen	Autismi- ja Aspergerliitto
toiminnanjohtaja	Tarja Parviainen

FDUV

Lisbeth Hemgård	Suomen CP-liitto
toiminnanjohtaja	Marju Silander